

Nr 30.

Af herr **Karlsson**, angående skrifvelse till Konungen med begäran om utfärdande af föreskrifter, huru utskrift af expedition medelst skrifmaskin må ske.

Gällande förordning angående expeditionslösen innehåller i dess 7 § följande föreskrift:

»Expedition bör tydligt och felfritt skrivas. Minst tjuuguätta rader i medeltal böra finnas på hvarje fullskrifven sida; och skall stilen vara så afpassad, att, vid sammanräkning af bokstäfvernas hela antal, på hvarje fullskrifven rad i medeltal belöpa minst tjugufyra bokstäfver i rubrik och trettiosex bokstäfver i det öfriga af expeditionen. Är för redighet och ordning nödigt, att kolumner för siffror begagnas, eller beräknas lösen icke efter arktal, må i dessa afseenden förfaras efter omständigheterna.»

Föreskriften om minsta radantalet å fullskrifven sida och om minsta bokstafsantalet å rad har väl tillkommit icke allenast för att göra en expedition tydlig och lättläst utan ock för hindrande däraf att expeditionshafvande, som äro berättigade till lösen, skola genom största möjliga mellanrum mellan rader å en sida och minsta antal bokstäfver å en rad få en expedition att upptaga ett eller flere skrifark än därför verkligen behövas.

Något förbud mot större antal rader å fullskrifven sida eller större antal bokstäfver å sida innehåller ju icke detta stadgande, men äfven i de fall, att icke någon lösen utan endast stämpelafgift utgår för expedition, ja, äfven då expedition fullkomligt afgiftsfritt skall utlämnas, tillämpas dock i regel för sådana expeditioner samma bestämmelser, som gälla för expedition, därför lösen utgår. En ökning af radernas och bokstäfvernas å en rad antal skulle ju ock i vissa fall kunna för statsverket medföra minskning i dess stämpelinkomst.

Mot dessa nu gällande föreskrifter för expeditioners utskrifvande torde icke heller något vara att anmärka, såvidt utskriften sker för hand.

Med den utveckling och spridning, skrifmaskiner numera erhållit, har följt att expeditioner ofta utskrifvas medelst skrifmaskin. Detta torde ock vara till synnerlig fördel, ty en med dylik maskin utskrifven expedition är ju i de flesta fall tydligare och mera lättläst än en för hand utskrifven sådan.

För utskrifter medelst skrifmaskin passar dock icke alls att ordantalet å rad sättes så lågt som till 24 i rubrik och 36 i det öfriga af expeditionen. En å skrifmaskin utskrifven expedition med nyssnämnda ringa antal bokstäfver per rad ger icke åt expeditionen det värdiga och prydliga utseende, man å en expedition bör kunna fordra.

För undvikande häraf och ändock kunna behålla samma antal ark för en maskinskrifven expedition som vore densamma handskrifven, brukas ju också vid användande af skrifmaskin för utskrift af expeditioner af en del expeditionshafvande att med ökning af radantalet å de skrifna sidorna lämna hvarannan sida blank och af en annan del att i stället minska antalet rader å sidorna. Af dessa två sätt torde det första vara att föredraga såsom mer lämpande sig för de nu i bruket varande skrifmaskiner.

Något medgifvande, att på sådant sätt utskrifva en expedition eller, strängt taget, att därför ens använda skrifmaskin, förefinnes dock icke i nu gällande förordning om expeditionslösen. Då det emellertid otvifvelaktigt för vinnande af enhet och likformighet vid expeditioners utskrifvande medelst skrifmaskin skulle vara till gagn att härför erhålla särskilda föreskrifter, som på samma gång de öka användningen af dylika maskiner likväl icke föranleda till minskning af vare sig statsverkets eller enskilde expeditionshafvandes inkomster af stämpel och lösen, vågar jag härmed hemställa,

att Riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t måtte utfärda föreskrifter, huru utskrift af expedition medelst skrifmaskin må ske.

Stockholm den 25 januari 1911.

John Karlsson.